

07. 04. 2020 r.

PROTOKÓŁ

ze zdalnych konsultacji

Komisji ds. Jakości Kształcenia

na Wydziale Nauk historycznych UKSW w Warszawie

Ze względu na panującą w Polsce pandemię koronawirusa Covid 19, członkowie Komisji podjęli jednogłośnie decyzję, by wszelkie decyzje i konsultacje programów kształcenia dokonywały się zdalnie, via email. Rada Wydziału Nauk Historycznych w dniu 25. 11. 2020 roku wybrała następujących członków Komisji:

Ks. prof. dr hab. Leszek Misiarczyk

Prof. dr hab. Jan Żaryn

Dr Magdalena Białonowska

Dr Magdalena Żurek

Mgr Kornelia Wasiak – przedstawicielka doktorantów

Mgr Agnieszka Rutkowska – przedstawicielka studentów

Pierwszym zadaniem członków Komisji był wybór jej Przewodniczącego i Sekretarza. Przeprowadzenie wyborów ks. prof. dr hab. Waldemar Graczyk zlecił ks. prof. dr hab. Leszkowi Misiarczykowi. Prof. dr hab. Jan Żaryn zaproponował kandydaturę ks. prof. dr hab. Leszka Misiarczyka na stanowisko Przewodniczącego, który wyraził zgodę na kandydowanie. Pani A. Rutkowska zwróciła uwagę na konflikt interesów w tym, że ks. Misiarczyk miałby kandydować na stanowisko Przewodniczącego i jednocześnie liczyć oddane głosy. Podkreślono jednak, iż ze względu na wyjątkowość sytuacji spowodowanej pandemią, innego wyboru nie ma. Ks. Misiarczyk zapewnił ze swojej strony, że uczciwie policzy wszystkie głosy i przedstawi wszystkim wynik głosowania. Wybory przeprowadzono drogą mailową, 5 osób głosowało za kandydaturą ks. Misiarczyka, 1 osoba wstrzymała się od głosowania. Przewodniczący zaproponował kandydaturę dr Żurek na stanowisko Sekretarza Komisji. W głosowaniu emailowym kandydaturę poparło 5 osób, 1 osoba nie wyraziła swojego zdania.

Drugim bardzo ważnym zadaniem Komisji było opiniowanie przesłanych przez Dziekanat Wydziału Nauk Historycznych programów kształcenia i sylwetek absolwentów z

historii I i II stopnia oraz archiwistyki i zarządzania dokumentacją I stopnia, historii sztuki I i II stopnia oraz ochrony dóbr kultury i środowiska I i II stopnia a także archeologii I i II stopnia oraz zarządzanie dziedzictwem kulturowym I stopnia. Poniżej przedstawione są wyniki konsultacji poszczególnych kierunków studiów:

Historii I i II stopnia oraz archiwistyka i zarządzania dokumentacją I stopnia.

Pani mgr K. Wasiak zgłosiła trzy propozycje. Pierwsza, aby na studiach I stopnia z historii wprowadzić jako obowiązkowy przedmiot historia religii, dzięki któremu studenci mieliby możliwości poznania powstania, rozwoju, podstawowych założeń oraz wpływu danej religii na dziej świata. Chodziłoby o uwzględnienie głównych religii takich jak buddyzm, hinduizm, judaizm oraz islam. Druga propozycja dotyczyła włączenia w historię starożytnego Bliskiego Wschodu również historii Dalekiego Wschodu, szczególnie Chin, Japonii oraz Indii. Z kolei na studiach II stopnia, jej zdaniem, warto wprowadzić elementy historii kultury i sztuki powszechnej, aby studenci mieli podstawową wiedzę dotyczącą malarstwa, rzeźby, piśmiennictwa oraz architektury.

Prof. dr hab. Jan Żaryn, choć zgodził się zasadniczo z całością przedstawionego programu, uznając, że jest on optymalny na obecnym etapie kształcenia na UKSW, i ze względu na zaszczości, których nie można lekceważyć, ani pochopnie zmieniać. Przedstawił też kilka uwag krytycznych. Po pierwsze, na studiach I stopnia z historii poza programem podstawowym jest do wyboru 1 z trzech modułów. Te trzy ścieżki są jednak do siebie nieporównywalne. Dwa moduły dotyczą bowiem poszerzeniu wiedzy z wybranych fragmentów lub z całości historii (m. historia regionalna i m. ogólnohistoryczny), trzeci z kolei ma charakter ściśle zawodowy, czyli uczy specjalności nauczycielskiej z dziedziny historia i wiedza o społeczeństwie. Wydaje się jednak, że warto rozważyć i wyartykułować taki postulat na poziomie rektoratu, że w przypadku historii poza nauczaniem podstawowym, w którym musi być miejsce na wstęp do badań i na nauki pomocnicze historii, a także na inne przedmioty warsztatowo-metodologiczne, istnieją co najmniej trzy specjalności odpowiadające siatce zawodowej, czyli miejscom pracy po zakończeniu tychże studiów. Specjalność nauczycielska jest tylko jedną z nich; druga specjalność, archiwalno-dokumentacyjna, wiąże się z możliwością zatrudnienia w całej siatce archiwów państwowych, czy np. w IPN, ale także w np. jednym z 56 instytutów kultury nie mówiąc o innych instytutach badawczo-dokumentacyjno-edukacyjnych (jak Instytut W. Pileckiego), czy o całej gamie muzeów (państwowych, samorządowych i prywatnych). Z kolei, specjalność edytorska i medialna – choć książka i czasopismo historyczne tradycyjne jest w odwrocie – ma także swoją przyszłość, w nowej formule, czyli są miejsca pracy do obsługi stron internetowych (portali historycznych jak np. dzieje.pl, itd.), audycji radiowo-

telewizyjnych (TVP Historia itd.). Po drugie, na studiach II stopnia pojawia się podobny problem, bowiem ponownie mamy do czynienia z 2 modułami do siebie nieporównywalnymi, czyli historia najnowsza i specjalność nauczycielska. Oczywiście, istnieje potrzeba wzmocnienia kształcenia studentów historii z dziejów najnowszych, nie tylko dlatego, że studenci historii najchętniej wybierają historię XX wieku. Są jeszcze co najmniej dwa powody; po pierwsze, szczególnie po przyjściu kolegów z Politologii mamy naprawdę ciekawą kadrę naukową w tym zakresie; po drugie sami maturzyści przychodzący do nas wiedzą, że nauczyciele (szczególnie starszej daty) mają kłopot czasowy, merytoryczny i warsztatowy z nauczaniem historii najnowszej. Z kolei wspomniany moduł nauczycielski ma w sobie de facto elementy specjalności i archiwalnej i edytorskiej (bo takiego mgr chce wykształcić). To dobrze, tylko dlaczego to nadal nazywa się specjalność nauczycielska nauczania historii i WOS, skoro zawiera także elementy pozostałych?

Warto więc zastanowić się (to nie dotyczy tylko historii) jakie jest obecnie zapotrzebowanie na szeroko pojętą humanistykę w potencjalnych miejscach pracy. I jaki mamy potencjał na całej uczelni! Ponieważ widać pewną tendencję, a mianowicie rządzący obecnie Polską podjęli strategiczną decyzję o wzmocnieniu wśród zadań państwowych tej części aktywności państwa (i budżetu), którą potocznie nazywamy „prowadzeniem polityki historycznej państwa polskiego wewnętrznej i zewnętrznej”. Skutkuje to lawiną powstałych w ostatnim 5-leciu instytucji kultury, muzeów, instytucji organizujących polską kulturę w kraju i zagranicą (jak np. NCK i PFN, czy zwiększone etatowo Instytutu przy ambasadach RP). Warto się przyjrzeć kompetencjom tych instytutów i wyciągnąć wnioski w tworzeniu przyszłych programów studiów (np. międzywydziałowych z wykorzystaniem studia znajdującego się przy ul. Dewajtis). Dodatkowo stwierdzam, że dla wszystkich studentów UKSW w formie obowiązkowej (najlepiej w wymiarze 1 semestru) powinien być wprowadzony wykład monograficzny dotyczący biografii patrona, czyli Kardynała Stefana Wyszyńskiego (jako dyscyplina jesteśmy w stanie obsłużyć w tym zakresie studentów, o ile dostaniemy na to osobne pieniądze od rektora; taki wykład o ile wiem istniał w wykonaniu dr Jacka Żurka).

Ks. prof. dr hab. Leszek Misiarczyk poparł obydwie uwagi krytyczne prof. Żaryna, że zarówno 3 moduły specjalizacji na studiach I stopnia, jak też 2 moduły specjalizacji na studiach II stopnia są zupełnie różne programowo i zupełnie do siebie nie przystają. Po drugie, podkreślił, że na II, stopniu zachowując specjalizację z historii najnowszej i specjalność nauczycielską dla chętnych, warto byłoby zostawić studentom możliwość wyboru profilu studiów ogólnoakademickiego. Niektórzy nasi studenci interesują się historią starożytną lub średniowieczną i wcale nie chcą być w przyszłości nauczycielami historii w szkołach. Część z

nich myśli o studiach doktoranckich. Dla nich więc konieczność wybrania albo modułu z historii XX wieku albo specjalności nauczycielskiej jest bardzo dużym dodatkowym obciążeniem dydaktycznym a mogliby ten czas poświęcić na pogłębienie znajomości j. łacińskiego, elementów j. greckiego czy innych zagadnień z epok, które ich interesują. Bez pozostawienia im takiej możliwości będą od nas odchodzić do innych ośrodków.

Historia sztuki I i II stopnia oraz ochrona dóbr kultury i środowiska I i II stopnia.

Komisja zapoznała się szczegółowo z całą dokumentacją dotyczącą kształcenia a także profilu sylwetki absolwenta z historii sztuki I i II stopnia oraz ochrony dóbr kultury i środowiska I stopnia. Wypełniono przesłany przez Dziekanat Formularz opiniując pozytywnie poszczególne elementy programu kształcenia. Nikt nie zgłosił uwag krytycznych i ocen negatywnych.

Archeologia I i II stopnia oraz zarządzanie dziedzictwem kulturowym I i II stopnia.

Komisja zapoznała się szczegółowo z całą dokumentacją dotyczącą kształcenia a także profilu sylwetki absolwenta z archeologii I i II stopnia oraz zarządzania dziedzictwem kulturowym I i II stopnia. Wypełniono przesłany przez Dziekanat Formularz opiniując pozytywnie poszczególne elementy programu kształcenia. Nikt nie zgłosił uwag krytycznych i ocen negatywnych.

Przewodniczący Komisji

Ks. prof. dr hab. Leszek Misiarczyk

